

Izhaja od
meseca ok-
tobra 1965

List, ki ga
člani kolekti-
va dobijo
brezplačno,
izhaja en-
krat mesečno

Leto izhaja-
nja: XI

Št. 11

november
1975

TOSAMA

GLASILO DELAVCEV TOSAME

Kako smo gospodarili

Letošnje devetmesečno obdobje je bilo za nas zelo uspešno, kajti pomembne rezultate smo dosegli v času gospodarske krize in še s prodajo na tuje tržišče, tako da smo prvič več izvozili kot uvozili.

Med posameznimi proizvodnimi faktorji je najvažnejši, — delovna sila, igral pomembno vlogo, saj smo imeli 6% več zaposlenih kot preteklo leto. S to stopnjo povečanega zaposlovanja ne smemo nadaljevati, ker moramo bolj gledati na izboljšanje organizacije dela in modernizacijo tehnoloških postopkov.

Z obratnimi sredstvi smo v pretežni meri dobro gospodarili. Ugotovitev pa ne velja za terjatve do kupcev, kjer se je vezava denarja povečala za 12 dni iz 75 na 87 dni.

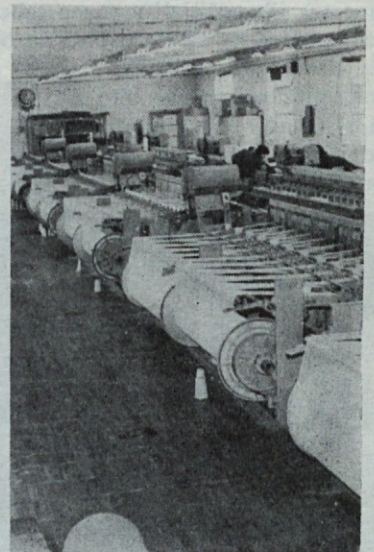
Vzroki so predvsem v hudi nelikvidnosti in povečani konkurenčni borbi, kar kupci na vse mogoče načine izkoriščajo.

V tem obdobju smo intenzivno vlagali v osnovna sredstva, saj smo za te namene angažirali 26.766.000 din iz lastnih sredstev in amortizacije. Denar je bil predvsem namenjen za izgradnjo skladišča, nakup dveh strojev za izdelavo cigaretnih filtrov, nakup čistilca bombaža in belilnega aparata ter za avansiranje igelskih avtomatov za tkanje ovojev. Boljše je bilo tudi izkoriščanje osnovnih sredstev, kar dokazuje za 12,5% večji fizični obseg proizvodnje.

Produktivnost je v tem obdobju porasla za 7%, kar je dober re-

zultat. Pripomniti pa je potrebno, da moramo posvetiti vso pozornost prav porasti produktivnosti, glede (Nadaljevanje na 3. strani)

Tkalnica ovojev?

Upamo, da bomo s sodobnejšo tehnologijo lahko kos vse večji konkurenci na domačem tržišču in, da bomo uspeli s kvalitetnejšimi in zahtevnejšimi ovoji obdržati ugled, ki ga imamo pri proizvodnji naših ovojev.

STRAN 3

Neposredno odločanje

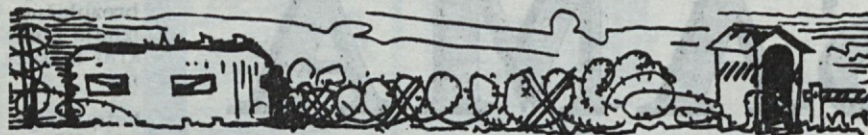
STRAN 5

Želim, da bi se naši delovni ljudje zavedali svojih pristojnosti, pa tudi iz tega izhajajočih odgovornosti. Vem, da naše delovne žene čaka doma veliko dela in da morda tudi ni najbolj primeren čas sestanka, vendar do štirinajste ure moramo biti na svojih delovnih mestih ali na sestanku.

*Ob Dnevu republike
čestitamo vsem delavcem
in sodelavcem*

SAMOUPRAVNI ORGANI — DRUŽBENO POLITIČNE
ORGANIZACIJE IN UREDNIŠKI ODBOR

Pred več kot tridesetimi leti

SPOMINI

Letos praznujemo 30 letnico osvoboditve, hodimo na razne proslave, se veselimo naše svobode, delovnih uspehov, a se spominjamo tudi ljudi, ki so padli za to našo svobodo.

Opisala bom, kako je bilo leta 1942 na Notranjskem na Bloški planoti, ki je moj rojstni kraj. V začetku julija je divjala po Notranjski roška ofenziva, fašistična italijanska drhal je uničevala vse, kar je smatrala za nevarno. Požigali so slovenske domove, pobijali nedolžne ljudi in zganjali skupaj cele družine ter jih pošiljali v razna taborišča, predvsem na Rab. Tam je bilo na tisoče ubogih žena, starcev, otrok, prizanešeno ni bilo niti nosečim ženam in dojenčkom. Vse so odgnali v taborišče smrti, kjer so premnogi ostali za vedno.

Veliko moških, katere so imeli za bandite, a so bili le zavedni Slovenci, so postrelili. Med njimi je bil tudi moj brat Zane Pirman. Ustrelili so ga še s tremi tovariši in to Štrukljem Alojzom, Francijem Petričem, starim komaj 16 let in Alojzom Cimprmanom. Te žrtve so si morale same skopati grobove, nato so jih postrelili in zagrebli le toliko, da so bili pokriti s prstjo. Ko je prešel tisti strašni val ofenzive, smo jih po desetih dneh pokopali na pokopališču.

To je le del tistih strašnih dni, ki smo jih preživljali Notranjci pod italijansko okupacijo.

Ob obletnici bratove smrti je starejši brat Karel napisal naslednjo pesem.

Ob prvi obletnici bratove smrti

Leto dni te zemlja krije,
predragi brat, današnji dan
sonce vroče nam še sije,
a ti imaš le grob hladan.

Daleč proč sem jaz od groba
kjer snivaš večni sen sladak,
v srcu pa mi je tesnoba
ne morem k tebi brat predrag.

Cvetja pač na grob so dali
ata, mama, sestra, brat
so pri tebi vsi se zbrali
še jaz pridružil bi se rad.

Videl nisem še gomile
kjer tvoj je zdaj poslednji dom,
so oči se mi orosile
kdaj vsaj to videl bom.

To meni ni bilo dano
ne morem preko vseh ovir
z mislijo pri tebi zbrano
z družino želim ti večni mir.

Moj otrok, ki mu spomini
nate segajo nazaj,
roke sklepa v solz dolini,
zakaj ne vrneš se nazaj.

Violina zdaj sameva
kitara, delo tvojih rok
strune glas ne odmeva
zmrle pesmi glas okrog.

Nam spomin vsem živ ostaja
in duh med nami tvoj živi,
vendar nas zavest navdaja,
da padel si za boljše dni.

Avbelj Francka

Partizanu

Drevesa so zrasla visoko v nebo,
korenine pognala globoko v zemljo,
zrastlo je eno, drugo in tretje je
vzklilo,
vsak dan se bo novo in novo rodilo.

Ko mine noč, je spet nov dan,
dan skrbi, noč težkih sanj,
vse svoje moči za tvoje življenje bi
dala
in za besedo partizan vse žrtvovala.

ZAHVALA

Ob tragični in nenadomestljivi izgubi mojega ljubelega sina Toneta, se vsem sodelavkam in sodelavcem iz oddelka konfekcije najiskrenejše zahvaljujem za cvetje ter za denarno pomoč in vsem, ki ste ga spremljali na njegovi prerani poslednji poti. Posebno pa se zahvaljujem tistim, ki ste mi v najtežjih trenutkih z bodrilnimi besedami stali ob strani.

Obenem prav lepa zahvala tudi sindikatu podjetja za finančna sredstva.

Ivanka Vrečar

Od leve proti desni: Pirman Ivan — Mramorovo (brat naše upokojenke, borke, tov. Francke Avbelj); Petrič Franc — Sivče; Cimprman Alojz — Mramorovo; Štrukelj Alojz — Zales, si sami kopljejo grob. Ustreljeni so bili 19. 7. 1942 v Zavrhu pri Velikih Blokah na Notranjskem.

KAKO SMO GOSPODARILI?

na to da vlagamo precej denarja v investicije, ki ne dvigujejo neposredno produktivnost dela.

Ker sta ekonomičnost in rentabilnost v primerjavi z lanskim letom padli za 9% oziroma 7%, moramo tudi na področju vlaganj v proizvodnjo povečati varčnost in racionalnost, kar imamo zapisano tudi v stabilizacijskem programu, ki ga moramo dosledno izvajati.

Povprečni osebni dohodek je v tem obdobju znašal 3.432,00 din, kar je več kot je republiško povprečje za 7 mesecev, zato lahko ugotovimo, da je naš realni osebni dohodek nad rastjo življenjskih stroškov.

Vsebina	9 mes. 1974/75	Index
Celotni dohodek		155
Porabljena sredstva		158
Dohodek		147
Pogodbene obveznosti		115
Zakonske obveznosti		277
Osebni dohodki		147
Osebni prejemki		179
Ostanek dohodka		132

Primerjava rezultatov lanskega devetmesečnega obdobja in letošnjega nam kaže, da porabljena sredstva in zakonske obveznosti rastejo znatno hitreje od celotnega dohodka. Takšno gibanje povzroča zmanjšanje dohodka in ostanka dohodka in terjaja, da se ta neugodna gibanja omejijo v realne okvire. Porast ostalih kategorij delitve dohodka je v mejah realnih okvirov.

Poslovni rezultati letošnjega leta so zelo ugodni, kajti zavedati se moramo, da so doseženi v času gospodarske krize, ko se veliko podjetij le s težavo prebija skozi nakopičene probleme. Seveda pa kriza ne bo šla mimo nas, saj se prvi znaki že kažejo predvsem v znižanju izvoznih cen, povečanju popustov trgovini, zmanjšanju prodaje nekaterih izdelkov in povečanju terjatev do kupcev. Osrednji problem prihodnjega obdobja bo vsekakor povečanje prodaje izdelkov na domače in tuje tržišče, za kar se bomo morali prav posebno angažirati. Tudi akcija za racionalnejše gospodarjenje je za povečanje produktivnosti ne bomo smeli opustiti, kajti le z nizkimi stroški bomo lahko še nadalje prodajali in poslovali.

L. J.

Neposredno odločanje

Z uveljavitvijo nove ustave kot temeljne listine naše družbene ureditve in samoupravnega socialističnega razvoja so si naši delovni ljudje pridobili nove pravice, ki jih doslej ni še nobena pravna listina tako izrazilo in preudarno uzakonila. Ker morajo biti vsi naši zakoni in drugi predpisi vsklajeni z omenjeno ustavo najkasneje do konca leta 1976, zasledimo že sedaj, kako pogumno uzakonjamo v prid našega delovnega človeka na vseh področjih našega življenja njegove pravice. Najbistvenejše uzakonjeno načelo je, da mora proizvajalec na vseh ravneh čimbolj neposredno odločati o dobrinah, ki jih ustvarja.

Ta in druga iz ustave izhajajoča zakonska določila v praksi izvajajo vse družbene in delovne organizacije ter jih uzakonjajo kot veliko svojo pridobitev v splošnih aktih, zlasti v statutu. V našem podjetju imamo to urejeno v 36. členu statuta. Iz tega določila izhaja, da zbori organizacijskih enot resnično odločajo o najpomembnejših poslovnih odločitvah kot na primer:

delitev dohodka, o večjih investicijah, o dolgoročnih razvojnih programih in še druga važna področja poslovanja in razvoja podjetja. Na zborih naši delovni ljudje res odločajo neposredno o svojih ustvarjenih dobrinah in jih porazdelijo tako kot sodijo, da bodo najbolj koristno naložena v dobrobit vseh delovnih ljudi naše socialistične skupnosti.

V lanskem letu so naši zbori organizacijskih enot zasedali dvanaajstkrat in odločali o svojih pravicah, ki jih jim daje naša zakono-

daja. Vsiljuje se mi misel, da je bil morda eden od najpomembnejših zborov dne 16. 10. t. l., ko smo obravnavali in potrdili razvojne programe petindvajsetih krajevnih skupnosti, samoupravnih interesnih skupnosti in skupščine občine Domžale za obdobje 1976 do 1980. Bili smo tudi seznanjeni o razvoju podjetja v letih 1976 — 1980 v obliki prve informacije. Celoten razvojni program našega podjetja v omenjenem času bo še tega leta podan v obravnavo in potrditve zborom organizacijskih enot.

Nespodbitno je bil to pomemben dogodek, saj do sedaj še niso naši zbori obravnavali in potrjevali tako kompletne in pogumne programe razvoja naših krajevnih skupnosti in drugih dejavnikov, ki skrbijo za naše dobro počutje tudi doma. Vsi člani, ki so bili prisotni na zboru, so se po seznanitvi s konkretnimi nalogami in akcijami navedenih v programih razvoja izrazili samo pohvalno. Sleherni se namreč zaveda, da je proizvajalec le osem ur dnevno, ostalo pa je

občan — krajan. Zavedamo se, da se s skupnimi močmi hitro in veliko naredi.

Zelim, da bi se naši delovni ljudje zavedali svojih pristojnosti, pa tudi iz tega izhajajočih odgovornosti. Vem, da naše delovne žene čaka doma veliko dela in da morda tudi ni najbolj primeren čas sestanka, vendar do štirinajste ure moramo biti na svojih delovnih mestih ali na sestanku.

V jedilnici, kjer je bil sestanek treh združenih zborov, kjer je bila

NEPOSREDNO ODLOČANJE

večina na hodniku oziroma pri vratih jedilnice ni lepo. Kakorkoli že, prav je, pa čeprav samo za pol ure, treba se je udeležiti zboru tudi dejansko — zavestno in ne samo formalno pravno. Do sedaj smo bili znani kot dobri in zavedni samo-

upravljalci na vseh nivojih in u-pam, da bomo tudi v bodoče.

Prepričan sem, da bo v bodoče udeležba in aktivnost članov še boljša, saj urejujemo in odločamo v korist sebi za boljše življenje nas vseh, danes in jutri ter za še hitrejši razvoj naše lepe socialistične samoupravne Titove Jugoslavije.

M. P.

primerjavi z istim obdobjem preteklega leta.

V svrhu večjega varčevanja in dviga produktivnosti imamo pripravljen stabilizacijski program, katerega stalno kontroliramo ter analiziramo uspehe.

Po rezultatih periodičnega obračuna za tretje tromesečje 1975 tudi ugotavljamo, da so se porabljena sredstva dvigala počasneje za 5 % od porasta celotnega dohodka, kar lahko prištevamo k varčevanju porabljenih sredstev.

Kazalci uspešnosti

1. IZVOZ

Do konca meseca septembra smo izvozili naših izdelkov v vrednosti din 76.980.599,50, v istem obdobju preteklega leta pa za 22.698.672,15 din, kar predstavlja indeks 339. Še naprej raziskujemo tržišče in si prizadevamo povečati izvoz predvsem na tržišča dežel v razvoju in bližnjega vzhoda.

Prišli smo v fazo tako velikega izvoza, da pri obstoječih kapacitetah in tehnologiji ne bomo mogli izvoz več povečati in je to verjetno vse, kar smo v danem trenutku uspeli doseči.

Z ozirom na nove predpise uvoza razne strojne opreme, katere potrebuje naša specifična proizvodnja, predvsem za konfekcioniranje naših izdelkov, nam bo v bodoče izvoz še bolj otežkočen.

Naši izdelki so na inozemskem trgu zanimivi samo, če je na njih izvršena višja tehnološka stopnja. To pa bomo uspeli, če bomo lahko uvozili avtomatske in pakirne stroje.

2. UVOZ

Do konca meseca septembra tekočega leta smo uvozili surovin in drugega reprodukcijskega materia-

la v vrednosti 72.863.842,95 din, v istem obdobju preteklega leta pa za 52.656.465,70 din, indeks 138.

Če primerjamo izvoz in uvoz vidimo, da je uvoz minimalno porastel napram našemu izvozu in da je naša organizacija združenega dela prvič v letošnjem letu uspela doseči in preseči izvozno-uvozno bilan, v korist izvoza.

Kot osnovno nalogo smo si zastavili zmanjšanje uvoza povsod tam, kjer je to mogoče nadomestiti z domačimi surovinami ali reprodukcijskim materialom in s spremembo tehnologije.

3. INVESTICIJE

Do konca tretjega tromesečja smo porabili za investicijske namene skupaj 26.766.009,35 din. To je strojna oprema ter skladišče surovin in pomožnega materiala.

Pri tekočih investicijah nimamo problemov in smo vse tudi pokrili z lastnimi finančnimi sredstvi.

V srednjeročnem planu pa programiramo še novo proizvodno dvorano, katere glavni projekt je v ključni fazi, vrednost investicije znaša 40.000.000 din; novo upravno stavbo, menzo, kakor tudi več raznovrstne opreme, v skupni približni vrednosti investicij 146.000.000 din. Viri financiranja pa bi bili predvsem lastni in delno bančni.

4. PRODUKTIVNOST

Produktivnost smo povečali v 9 mesecih letonjšjega leta za 7 %, v

5. LIKVIDNOST

Po vseh kazalcih periodičnega obračuna za tretje tromesečje letošnjega leta ugotavljamo izboljšanje stanja, saj smo občutno zmanjšali zaloge surovin, pomožnega materiala, nedokončane proizvodnje, zaloge gotovih izdelkov, le terjatve do kupcev so se povečale in sicer od 75 na 87 vezeve v dnevih. Predvsem nam dolgujejo proizvodne gospodarske organizacije, dočim trgovske gospodarske organizacije nam plačujejo v sorazmerno ugodnih rokih. Ostrejši kurs v plačilu ne moremo izvesti, ker bi s tem izgubili kuppe.

Prizadevamo si s stalnim nadlegovanjem in raznimi bančnimi krediti rešiti ta problem.

TOZD tudi pri nas

Priznajmo, da se dosedaj nismo kaj posebej zanimali za pomen in vlogo TOZD v našem družbenopolitičnem sistemu, ker v naši delovni organizaciji nismo imeli TOZD. Vendar bo kmalu drugače, kajti ravno zdaj razpravljamo o predlogu »zbor delegatov«, da se v »To-

šami« ustanovita dve TOZD. Predlagano je, da se v TOZD Saniteta združijo organizacijske enote belilnica, mikalnica, tkalnica gaze, tkalnica ovojev in konfekcija; v TOZD Filtri pa organizacijska enota cigaretni filtri.

V analizi je obstajala še varian-

»TOZD« TUDI PRI NAS

ta, da bi se ustanovile tri TOZD. Po tej varianti bi se organizirali kot TOZD tudi organizacijski enoti belilnica in mikalnica. V analizi in tudi v razpravi se je pokazalo, da je predlog še preuranjen, kajti ugotovilo se je, da so sanitetni izdelki na bazi tkanin v celoti manj donosni kot ostali, kar narekuje izdelavo temeljite analize in odpravo nerentabilnosti na tem področju proizvodnje, ker nerentabilne TOZD praktično ne moremo ustanoviti zaradi nejasne socialne varnosti zaposlenih v TOZD.

Iz navedenih in še drugih razlogov (kadrovskih, prostorskih, itd.) so se forumi, ki so do zdaj obravnavali analizo pridružili mnenju večine delegatov, da se že s 1. 1. 1976 v delovni organizaciji TOSAMA u-

stanovi dve TOZD, upoštevajoč pri tem dejstvo, da je splošna želja ustanoviti TOZD že s 1. 1. 1976 in da mora biti proces tako pripravljen, da smo ga sposobni z danimi možnostmi obvladovati. Seveda pa to ne pomeni, da je s tem proces ustanavljanja TOZD, oziroma proces spreminjanja vloge delavca v družbeni reprodukciji končan. Takoj, ko bodo dane možnosti in izpolnjeni pogoji, bo potrebno ponovno pristopiti k nadaljnemu oblikovanju TOZD. Nemogoče pa je napovedati, kdaj se bo to zgodilo, saj so gospodarske razmere ravno zdaj zelo neugodne.

Z ustanovitvijo dveh TOZD bo vsekakor storjen korak naprej, ker se bomo pričeli podrobneje spoznavati z novo ustavno ureditvijo in širokimi možnostmi, ki nam jih daje, za osvoboditev človeka vseh

spon prejšnjih izkoriščevalskih sistemov. Prav bi bilo, da te možnosti čimprej spoznamo in se aktivno vključimo v boj za večjo produktivnost in racionalnejše gospodarjenje, ker je to prvenstveni cilj ustanavljanja TOZD.

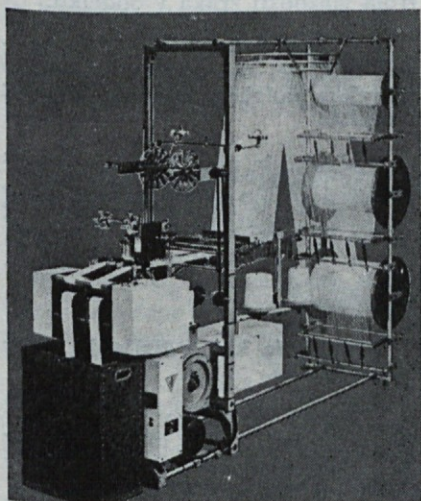
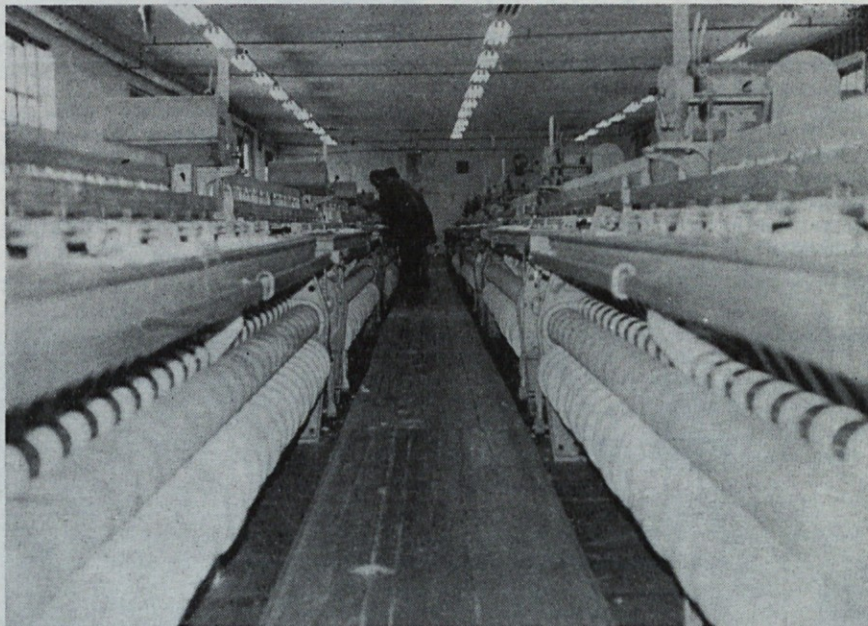
Vključiti pa se moramo tudi v proces spreminjanja družbeno ekonomskih odnosov, ko naj komande vodstva zamenja delovni dogovor in sklepi samoupravnih organov. Zato moramo na novo oblikovane TOZD v Tosami sprejeti kot svojo organizacijo, ki nam bo omogočila, da bomo počasi postali res gospodar na »svoji zemlji«, ko nam bo proces odločanja blizu in bomo lahko neposredno vplivali na boljše ali slabše gospodarjenje.

J. L.

Tkalnica ovojev včeraj, danes in jutri

V kratkem sestavku bom skušal prikazati razvoj naše trakotkalnice in navesti nekaj primerov sedanjih strojev z novimi in najnovejšimi, ki jih bomo nabavili v prihodnjem letu.

Minilo je okrog 120 let odkar je neki češki tkalec skonstruiral mehanične statve za izdelavo trakov, ki se niso bistveno spremenile vse do današnjih časov. Takrat iznajditeljem usoda ni bila naklonjena. Ker so se tkalci, ki so do takrat delali na počasnih ročnih statvah, zbal za svoj kruh, so iznajditelju

uničili delavnico in statve, njega pa vrgli v reko Vislo, kjer je utonil. Kljub temu so mehanične statve zamenjale ročne in danes prihajajo na tržišče moderne trakotkalske statve, ki že zatkejo do okoli 3000 votkov v 1 minuti.

V naši tovarni trakotkalnica že

obratuje od leta 1930, ko je bilo nabavljenih nekaj mehaničnih statav za izdelavo tkanih ovojev. Proizvodnja je počasi naraščala.

V začetku II. svetovne vojne je bilo v tovarni 7 trakotkalskih strojev. Leta 1947 smo nabavili 4 statve in leta 1951 še 8 statav. V Slovenski Bistrici smo v letu 1952 kupili 10 statav. Večja investicija je bila v letih 1957-58, ko smo nabavili 24 novih statav Scheffer. V tem času smo tudi doma izdelali 6 statav.

Do leta 1962 smo kupili še nekaj statav iz Zagreba in 8 iz Varaždina, tako da smo leta 1965 imeli skupno 63 statav s 1411 čolnički. Važna in-

vesticija v tkalnici ovojev je bila leta 1970, ko smo nabavili 12 sodobnih tkalskih statav. Leta 1972 pa smo prvič izločili iz proizvodnje 5 dotrajanih strojev in leta 1973 še 7 strojev. V prihodnjem letu pa nameravamo zamenjati vse stare statve z najsodobnejšimi trakotkalskimi igelnimi avtomati.

Proizvodnja ovojev je naraščala v skladu s povečanjem kapacitet, v zadnjem času pa je povečanje proizvodnje rezultat boljšega koriščenja strojnih kapacitet in seveda boljše organizacije dela.

Lahko rečemo, da bomo letos v dveh izmenah izdelali toliko ovojev kot smo jih leta 1969 v treh iz-

TKALNICA OVOJEV VČERAJ, DANES IN JUTRI

menah. V letošnjem septembru pa smo dosegli rekordno proizvodnjo ovojev.

Ker se tehnologija tkanja stalno razvija in ker so obstoječi stari stroji že precej dotrajani, smo se odločili, da le te zamejamo z novimi sodobnimi stroji, ki bodo poleg večje proizvodnje, manjše porabe prostora in delovne sile, nudili boljše delovne pogoje za tkalke.

Novi igelni avtomati vnašajo votek s pomočjo posebne igle in ne s čolničkom kot je običaj pri navadnih trakotkalskih statvah. Votek se odvija iz križnega navitka, zato niso potrebne stalne menjave votkovnih cev. Stroj obratuje zaradi

tega z mnogo večjo hitrostjo kot sedanj.

Kot primer naj navedem, da stari stroji obratujejo z okoli 70 votki/min., Müllerjevi z okoli 140 votki na minuto, najnovejši pa bodo obratovali z 800 votki na minuto. Seveda so na strojih tudi nekatere druge večje spremembe med katerimi je najvažnejša ta, da votek, ki ga podaja igla lovimo s pletilno iglo in ga na enem robu zapletemo z dodatno nitjo. Stroji so tudi mnogo manjših dimenzij.

Upamo, da bomo s sodobnejšo tehnologijo lahko kos vse večji konkurenci na domačem tržišču in da bomo uspeli s kvalitetnejšimi in zahtevnejšimi ovoji obdržati ugled, ki ga imamo pri proizvodnji naših ovojev.

P. J.

Naš razgovor

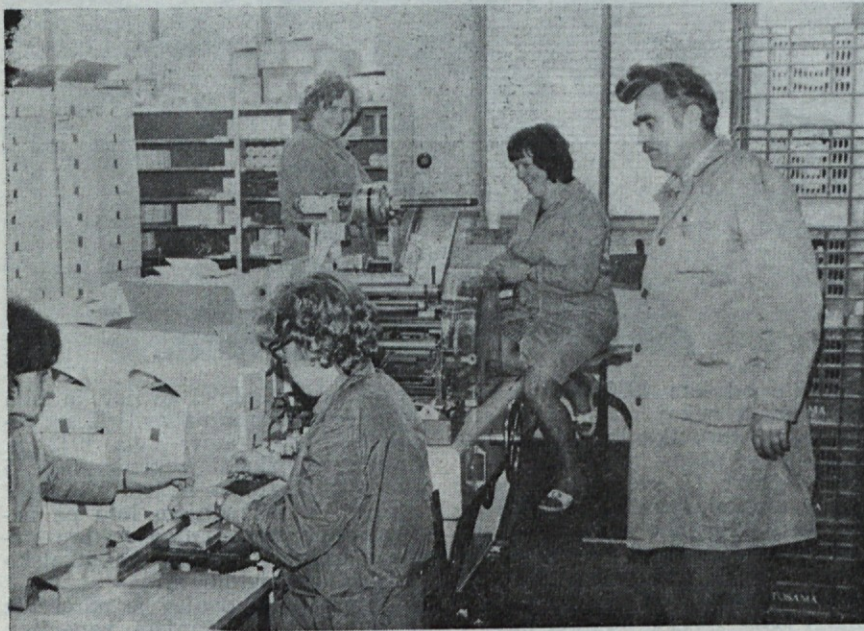
V mesecu septembru je trakotkalcnica zabeležila izredne delovne uspehe, saj so presegle za 21 procentov planirano proizvodnjo.

Zato ni le zgolj naključje, da smo si izbrali za sogovornike v našem razgovoru delavce iz tega oddelka: vodjo, tov. Cerarja in nekaj delavk.

IVAN CERAR — vodja trakotkalcnice

»V mesecu septembru smo dosegli rekordno število kosov, ali drugače povedano, plan smo presegle za 21 procentov.

K tako razveseljivim rezultatom smo pripomogli vsi zaposleni v tra-

Od njih sem marsikaj zvedela. Zanimalo me je predvsem, kaj vse je vplivalo na tako lep rezultat dela — material, odnosi ... pa še kaj.

Vse to boste lahko razbrali iz naslednjih sestavkov.

kotkalcnici. Stroji stečejo v pogon pred našim znakom za pričetek dela in se ustavijo, seveda s presledki za malico, šele zvečer ob 22. uri.

Trudimo se torej, da je izkoriščenost strojev čim večja.

To je ena stran, vendar nastopa še drugi vzroki, ki vplivajo na rezultate dela.

»Kot vemo je za nemoteno delo tkalnic potrebna kvalitetna osnova. V zadnjem času opažamo, o čemer pričajo tudi rezultati, da pripravljavnica pripravlja boljši material. To nam daje nalogo za še boljše sodelovanje med oddelki, ki so tehnološko povezani.

Naš oddelek je zelo »homogen«, morda zato, ker je »najstarejši« v tovarni. Vsakodnevno spremljamo doseganje mesečnega plana, tako da delavke pri končni fazi, to je pri pakiranju ovojev, dnevno spremljajo izvrševanja plana.

Če naletimo na pomanjkanje delavk (to je predvsem v času dopustov, bolniškega izostanka, ali podobno), tkalke z razumevanjem podvojijo število posluževanja strojev.

V kakšni meri se odraža novejši del tkalnice — »Müllerjeva tkalnica« pri zabeleženih rezultatih?

»Vsekakor Müllerjeva tkalnica prevzema velik delež lepih rezultatov, ker nam stroji tečejo nemoteno, izkoriščenost je velika. Torej, rezultati, ki smo jih pričakovali že nekaj let, se odražajo šele sedaj.

»In zakaj šele sedaj, po nekaj letih, lahko koristimo tako izkoriščenost avtomatov?«

Nastopa več vzrokov. Delavke so se navadile strojev, osnovni valji kot sem že omenil, so boljše naviti, sodobno čiščenje lamel (osnovnih zaustavk z zrakov) in stalna kontrola vlažnosti zraka v oddelku.

Ker nisem tkalka in večina bralcev tudi ne, me zanima, zakaj je potrebna določena stopnja vlage v tkalciji?

Vlažnost je potrebna, da osnova obdrži trdnost, da se manj praši, skratka, da je osnova dovolj prožna, da je manj pretrgov, s čemer se doseže boljše kvaliteta izdelka in večja izkoriščenost stroja (manj zastojev).

Povejte še kaj o življenju v vašem oddelku.

»Delavcu skušamo urediti čimveč opravkov, ki jih ima izven svojega delokroga (potnjevanje zdravstvenih izkaznic, sestavljanje raznih prošelj, zahtevki za posojila) in druge usluže in rešujemo probleme, ki delavca tarejo poleg rednega dela.

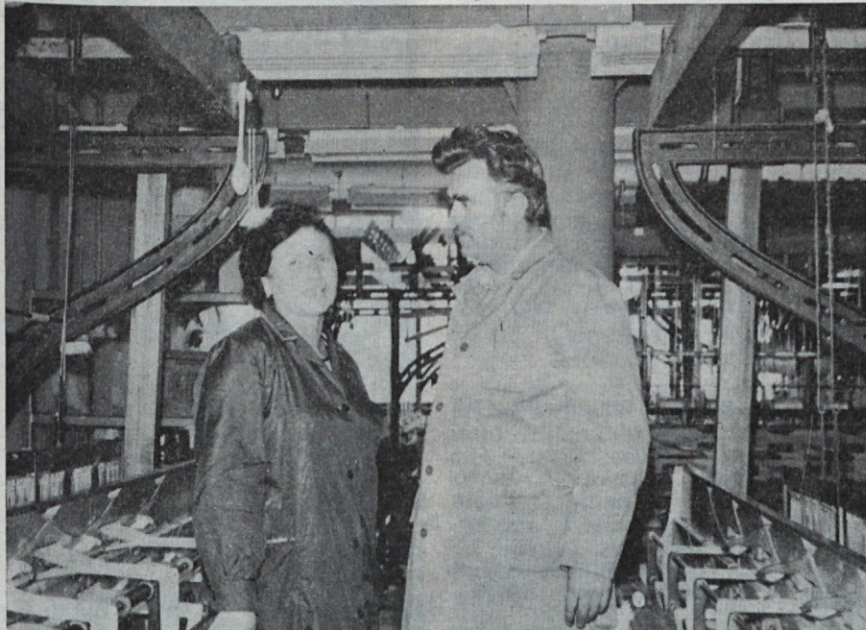
Vse probleme, ki nastanejo okoli dela ali nagrajevanja skušamo sproti reševati. Saj se zavedamo, da le zadovoljen delavec da od sebe tisto, kar se od njega zahteva.

Kako razporedite korišćenje rednega letnega dopusta, da so zastojni strojev čim manjši?

»Na sestanku zbora, v začetku leta, se sporazumemo, da vsak delavec koristi vsaj 1 teden dopusta pred sezono.

Bi ob koncu najinega pogovora še kaj pripomnili, kar sva morebiti pozabila?

»Čimprej naj začne obratovati nova trakotkalnica! Delo vodij od delkov naj se pravilno ovrednoti, saj s tem nismo posem zadovoljni!«

Dogovorili smo se tudi za nek poseben način dodeljevanja dopusta, in sicer tako: 1 leto začnemo s korišćenjem dopusta pri delavkah (v predsezoni) stroja številka 1, končamo pri stoju številka 52, v naslednjem letu ta vrstni red zamenjamo.

Zakaj tako?

»Lahko ugotovite, da delavka, ki je koristila letos dopust v januarju, bo naslednje leto koristila svoj prvi del dopusta v aprilu ali maju. Tak način se nam zdi najbolj pravičen za vse zaposlene v našem oddelku.

V mislih imam novo halo z novimi modernimi stroji — kako in kaj pričakujete od nove trakotkalnice?

»Menim, da je že skrajni čas stare, iztrošene tkalske stroje zamenjati z novimi, sodobnejšimi in visokoproduktivnimi avtomati.

Vsakega napredka se veselimo, težko pričakujemo, saj se zavedamo, da bomo z novimi, sodobnimi stroji naredili več, da si bomo lahko odrezali večji kos kruha.

Kako se kot vodja oddelka počutite med vašimi sodelavkami?

»Težave spremljajo tudi naš oddelek. Vendar s pomočjo skupnega sodelovanja, z dobro voljo, premagamo tudi te in dosežemo željene rezultate, ki jih nismo veseli le delavci iz trakotkalnice, temveč delavci celotnega kolektiva.

Pogovor sem nadaljevala z nekaterimi delavkami, tkalkami, snovalkami, pakirkami, o čem pa prisluhnite v nadaljevanju članka.

Prva je prisledla FRANCKA LAVRIC, ki je že 29 let zvesta tkalskim strojem.

Povedala sem ji namen najinega razgovora in kaj hitro sva se zapletli v prijetno kramljanje.

»Veste današnjih strojev se nikakor ne da primerjati s tistimi prvimi, v nobeni stvari ne! No, pa kaj hočemo, kolo razvoja se vrti, vrti...

Delali ste tudi na nočni izmeni, naprezanje z očmi, ropot... vam je vse to pustilo kakšne posledice?

»No, ja, peša vid, postala sem nervozna, vendar kljub vsemu temu delovnega mesta ne bi želela zamenjati. Veste, navadiš se na delo, okolje, navade...

Kaj mi boste še povedali o vsakdanjem delu za strojem?

»Seznanjeni smo kako dnevno izpolnjujemo plan in me prav veseli velik uspeh v mesecu septembru.

Z osnovo smo v zadnjem času bolj zadovoljne, kar se pozna pri prekoračitvi norme; s sodelavci se lepo razumemo, tako da grem z veseljem na delo. Stroje ustavimo le med malico in če pride do okvare. Urejanje osebnih zadev, če je le mogoče, prepustimo naši poenterki.

V načrtu imamo modernizacijo trakotkalnice. Se s sodelavkami tudi o tem kaj pogovorite in kaj menite v pričakovanju na nove avtomate?

»Vse se modernizacije zelo veselimo, vendar pa nas hkrati skrbi, da ne bomo ob svoje delovno mesto, posebno starejše tkalke, ker vemo, da bo z avtomati potrebnih manj ljudi.

No, pa prepustimo to razmišljanje času, morda bomo še zadovoljnejše, morda se bomo še jezile nad avtomati, vendar pa, ker je to v prid celotnemu kolektivu, podpiramo modernizacijo tkalnice.

Želim, da bi čimveč izboljšali, več zaslužili, da bodo poznejši rodovi ponosni na naše delo, da bodo naši napori obrodili bogate sadove!«

Tkalka iz »stare tkalnice«, IVANKA KLOPČIČ, ki že 19. leto klubuje tkalskim strojem, je že takoj na začetku povedala, da jo delo tkalke tako veseli, da si sploh ne more misliti, da bi bila premeščena na drugo delovno mesto, kjer ne bi bilo strojnega ropotanja.

Koliko strojev poslužujete, ker delate na »starih strojih«, ki zahtevajo več človeškega zalaganja?

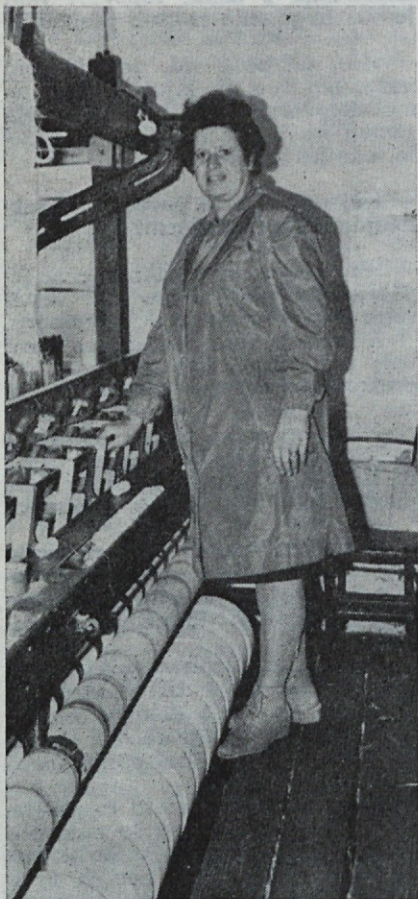
»Delam na 2 strojih, seveda, če je potrebno nadomestovati sodelavko, vzamem še tretjega.«

Je osnova vedno kvalitetna?

»Ne, ne, vedno nisem zadovoljna, je preveč škrobljena in se nitke potrgajo. Zdi se mi tudi, da imam, posebno na 15 cm kaliko, previsoko normo, tako, da jo s težavo dosežem, ali včasih malce presežem.«

Seznanjeni ste z rezultati vašega oddelka in kaj menite posebno o delovnem uspehu v mesecu septembru?

»K temu je veliko pripomogla osnova, ki je v zadnjem času mno-

go boljša. Stroji so izkoriščeni, vsaj mislim tako, do najvišje mere. V oddelku vlada razumevanje, sloga in disciplina — in vse to nam je pomagalo, da smo dosegli oz. presegli zadani plan.«

Vas delo v tkalnici utruja?

»Kje pa! Rada hodim na delo, z veseljem delam, pa čeprav se včasih pri sebi razjezim, zaradi slabega materiala in ne dosežem tistega kar si želim!«

V bližnji prihodnosti bomo imeli novo, moderno trakotkalnico — s kakšnimi občutki kot tkalka spremljate ta razvoj?

»Zelo se veselim in želim si novih, sodobnejših strojev. Delo bo lažje, več bo moč narediti in seveda več zaslužiti. Samo... da, to me skrbi ali bom tudi jaz stala za novimi avtomati?«

JAZBEC MICI — tkalka v »stari tkalnici« — s stroji se srečuje že 20 let.

»Rada delam na strojih in me

ropot sploh ne motil« mi pove že porno in se ne da primerjati z današnjim načinom dela.

»Se danes delam na 1 stroju crep ovoje. vendar je delo vseeno lažje«, pravi Stefka.

Eno je veselje do dela, ki te privlači, da na delo hodiš rad, vendar mora obstojati še kaj, da se v svojem delokrogu dobro počutiš, kaj bi bilo to?

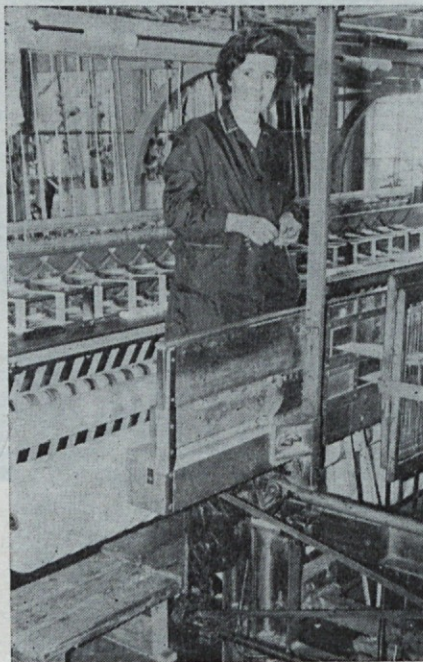
»S sodelavci se razumemo, med seboj si pomagamo, če je potrebno, odsotno sodelavko na stroju nadomestimo. Probleme, ki nastajajo pri delu, skušamo z vodji takoj urediti, da nas ne spremlja nepotrebna slaba volja in jeza. Uspehov, posebno v mesecu septembru, smo vse zelo vesele in prizadevale si bomo, da bo narejenega še več!«

Kaj pa nove stroje, si jih zelo želite?

»Z veseljem pričakujemo novo trakotkalnico, saj bomo s sodobnejšimi stroji izdelovale še več kosov, uspehov pa se vsi želimo! Le eno me skrbi, nova tkalnica verjetno ne bo potrebovala toliko tkalk.«

In še ena tkalka iz takoiimenovane »stare tkalnice«.

ŠTEFKA KAPLJA, ki strojem prigovarja že od leta 1938., vendar je vmes za nekaj let delo prekinila in se nato ponovno vrnila na staro mesto, med stroje. Spominja se, da drugačnih ovojev v takratni tkalnici niso poznali kot kaliko in mul. Nekaj časa je bilo delo tudi v 3 izmenah in kaj rada verjamem, da je bilo delo ob slabi razsvetljavi, ropotu, slabem materialu, zelo na-

Povejte mi še kaj o tistih prvih začetkih naše tkalnice.

»Na začetku je bilo v tkalnici 13 strojev in vsaka je posluževala enega. Bilo je ravno med vojno, ko so nas zapustili vsi moški sodelavci, ostale smo same med stroji. Ko je prišlo do okvare, smo za vihale rokave in uspelo nam je spraviti stroj v tek.«

Vas je delo v tkalnici že utrudilo, bi zamenjali delovno mesto?

»Ropot me prav nič ne moti, mislim, da je to že čista navada, saj se človek marsičemu privadi. Bolijo me le noge, saj se moram, poleg tega, da vseskozi stojim, nad strojem tudi sklanjati, kar mi še poslabša zdravstveno počutje.«

Rekla bi torej, da se nove, moderne tkalnice veselite tudi vi?

»Veselim, da, ker vem, da bo narejenega še več, da bodo uspehi še lepši, čeprav mislim, da mojih rok avtomati ne bodo občutili, zaradi zdravja,« doda na koncu!

In zdaj vam predstavim tkalko iz Müllerjeve tkalnice:

TONČI PELC — z 20-letnimi izkušnjami tkalke.

»Od kar obstoja ta tkalnica, ali točneje, od leta 1970, poslužujem 6 avtomatov, Müllerjeve tkalnice.

Pred tem pa sem tkala na starih strojih — le dva sem imela v »svoji oblasti«.

Povejte mi, v čem je predvsem razlika sedanjih avtomatov, saj smo slišali, da je velik del zaslug prav teh, da so bili rezultati v mesecu septembru tako presenetljivi?

»Delo se od prejšnje, stare tkalnice razlikuje. Posluževanje avtomatov je večje.

V začetku nismo bile navajene novih strojev, osnova ni bila kvalitetna, stroj pa se za vsako napako slabega materiala ustavi, zato si lahko mislite, kakšni so bili zastojji!

Danes je drugače! Navadile smo se strojev, osnova je mnogo boljša, vse to pa nam je prineslo take rezultate, ki smo jih pričakovali z novimi avtomati.«

Radi delate na strojih?

»Na strojih zelo rada delam, in želela bi, če mi bo zdravje dopuščalo, da bi »držala« na njih do upokojitve.

Pritožila bi se le zaradi slabega prezračevanja. Posebno v poletnih mesevih je delo zelo težko.«

Kako pričakujete novo trakotkalnico?

»Ker bo sodobnejša, opremljena z novimi avtomati, se je vsekakor zelo veselim.«

Kako se drugače počutite na delu?

»Rada hodim na delo, s sodelavci se lepo razumemo in želim, da taki odnosi ostanejo še naprej, ker le tako bomo dosegli lepe rezultate, ki so pogoj za še boljši jutrišnji in pojutrišnji dan!«

Tkalke ovoje natkejo, zadnja faza ostane pri pakirkih ovojev. Strojniki, pri pakiranju ovojev,

MARINKA PIRC, mi je o delu njihove »ekipe«, ki jo sestavlja 5 delavk, povedala to-le:

»To končno fazo izdelave ovojev smo pred dvema letoma opravljale še v oddelku konfekcije. Tehnološki proces pa je pokazal, da bi bilo umestneje to fazo opravljati v samem oddelku, to je v trakotkalnici. Zato smo se s strojem — avtomatom za pakiranje preselile sem.

Delo je v glavnem avtomatizirano, razen pakiranja v vrečke, zlaganja v kartone in etikiranje teh.«

Lahko sledite zahtevam avtomata?

»Avtomat nas žene, delati moramo hitro. Včasih nam malo ponagaja, če je slab papir ali neenakomerna debelina ovoja.«

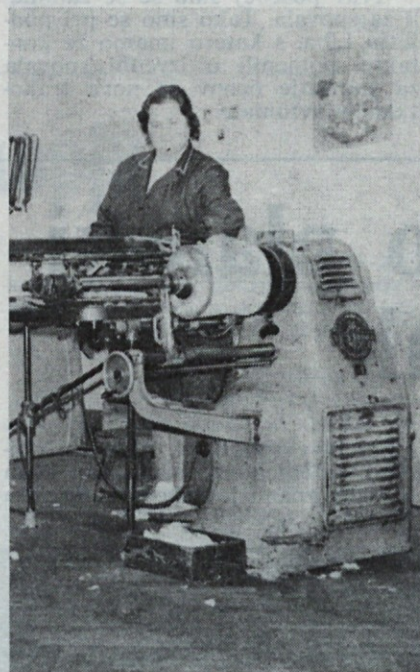
Ali dnevno spremljate izvrševanje mesečnega operativnega plana?

»Seveda, in ga v glavnem vsakodnevno za nekaj tisoč komadov tudi presežemo!«

Kaj pa ostalo življenje v vašem oddelku, konkretno vaše skupine, imate kakšne posebne probleme?

»Z delom smo zadovoljne, s sodelavci se lepo razumemo in želimo vse, da bi ostalo tako tudi naprej!

Uspehov se vse veselimo in s takimi občutki pričakujemo tudi novo trakotkalnico, čeprav bo potrebno zaviti veliko več ovojev.«

In na kraju sem pokramljala z našo dolgoletno sodelavko, zdaj zaposleno v tkalnici kot vdevalko, prej pa vsa leta kot tkalko, **MIMI VRENJAKOVA**.

Poenterka mi je pred njenim prihodom zaupala, da postanejo vdevalke le najboljše tkalke.

Že takoj, ko sem izrazila zadovoljstvo nad uspehi njihovega oddelka, je dejala, da poleg dobro pripravljenega dela, vlada v trakotkalnici složno razumevanje, razumen odnos vodij dela, ki upoštevajo ne le probleme na delovnem mestu, ampak se zavzemajo za ureditev težav, ki delavca spremljajo izven njegovega delokroga.

Mimi ne poznamo le kot dobro delavko, ampak zavzeto samoupravljalko. Tudi danes je hitela na sestanek izvršnega odbora sindikalne organizacije, kjer deluje kot referent za socialne dejavnosti.

Ob tem mi je zaupala, da moramo čimprej urediti način obračunavanja osebnega dohodka v času, ko je delavec v bolniški.

»Prav hudo se mi stri, ko običsem kot predstavnica sindikata, delavca, ki je na primer 30 let zvest in prizadeven delavec, ko pa zbolí, je toliko prikrajšan pri osebnem dohodku. Posebno bi ob tem pripomnila, da ne bi za čas bolniške zmanjševali dodatka na stalnost! Predvsem na to se starejši delavci jezijo! Uredimo tudi to tako, da bo ob mesecu še večje zadovoljstvo!«

»Na koncu bi želela še pripomniti, da se bomo delavci v trakotkalnici trudili, da bomo dosegli še lepše rezultate, z željo, da bi se nam to odrazilo pri mesečnih prejemkih!«

Vsem sodelavcem iz trakotkalnice, ki so mi pripomogli napisati »naš razgovor« o njihovem delu, življenju, ciljih za našo »Tosamo«, prav lepa hvala!

Končujem pisanje z željo, da bi se v naslednjem mesecu srečala s sodelavci iz katerega koli drugega oddelka, ki bi mi prav tako ponosni hiteli pripovedovati o razveseljivih rezultatih dela, o medsebojnem razumevanju, o takem kot vlada v naši trakotkalnici!

BV

Vsem sodelavkam in sodelavcem, ki so me v času moje bolezni obiskali v bolnišnici in kasneje na domu, se najiskrenejše zahvaljujem za pozornost in dobre želje. Prav tako se zahvaljujem za obisk in darilo predstavnikov IO osnovne organizacije sindikata.

Kamin Pavla

Osnovni organizaciji sindikata TOSAMA se prisrčno zahvaljujemo za prijetno letovanje, katerega nam je omogočilo v našem počitniškem domu v Novem gradu z iskreno željo, da se še kdaj spomni svojih nekdanjih članov.

Upokojenke: Blatnik Francka, Vrenjak Marija in Slavka Juhant.

ITMA 1975 Milano

Pretekla so štiri leta od ITME 1971, ki je bila v Parizu. Letošnja razstava je bila v največjem italijanskem industrijskem središču, v Milanu. Organizacija ogleda je bila zaupana Republiškem odboru Zveze inženirjev in tehnikov tekstilcev.

Se dokaj udobni Kompasovi avtobusi so nas pripeljali v Milano in še malo naprej, kjer so nas namestili po hotelih ob jezeru Lago di Como. Po prijavi ob vhodu smo dobili kataloge, da smo se lažje znašli na razstavnem prostoru, ki je obsegal kar 27 paviljonov, razstavljalcev pa je bilo 1150.

Po vrstah tehnologije so bili po posameznih paviljonih razmeščeni tkalski stroji, predilnice, stroji za končno obdelavo blaga (apreturni, barvalni, pralni, sušilni stroji), pletilni stroji ter tekstilni pripomočki. Posamezne tovarne tekstilnih strojev so imele ogromne razstavne prostore, predvsem razstavljalci tkalskih in pletilnih strojev. Pri zadnjih je tudi največ novosti. Novitete so tudi pri tkalskih strojih. Proizva-

jalcev brezčolničnih statev je vedno več. Poleg znanih firm Sulzer, Rüti, Picanol, Elitex, so bile še španske, italijanske ter japonske izvedbe statev. Posebno zanimanje so vzbudile statve na valoviti zev italijanske firme Nuovo Pignone z delovno širino do 3300 mm in hitrostjo 2200 m v minuti. Vsi stroji so na razstavnem prostoru tudi poskusno obratovali, tako da smo demonstracije lahko tudi videli. Ogledali smo si tudi 700 kvadratnih metrov velik razstaveni prostor firme Karl Mayer, ki ima pletilne stroje. Pomembno novost smo videli tudi pri firmi Müller Frick, od koder imamo nove traktokalske stroje. Novost je v tem, da je stroju prigrajena še naprava za ovijanje gume, kar bo morda v perspektivi prišlo v poštev pri naših elastičnih ovojih.

Prav posebej smo se še zanimali za snovala. Tako smo se pri podjetju Liba, s katero imamo že kontakte, pomenili o izvedbi snovala za snovanje osnov za nove traktokalske avtomate.

Vsi, ki smo se udeležili ogleda te svetovne razstave tekstilnih strojev, smo si lahko ustvarili mnenje v katere smeri se razvijajo posamezne tehnologije, kje iščejo konstruktorji nove rešitve za še produktivnejše stroje. Visoko avtomatizirani stroji čedalje bolj nadomeščajo delovno silo, ki postaja vedno bolj dragocena. Novi stroji pa zahtevajo specializirane kadre.

H. B.

Ekonomsko planski sektor v Senožečah

Na povabilo tov. Medena, direktorja Tekstilne tovarne Senožeče, smo delavci ekonomsko-planskega

sektorja v soboto, 4. oktobra, obiskali omenjeno tovarno. Kot nam je vsem znano je navedena delovna

organizacija naš dolgoletni partner, zato smo bili napovedanega ogleda tembolj veseli, saj večina izmed nas ta delovni kolektiv le malo pozna, srečuje pa se z njim pri svojem vsakodnevnem delu — planiranju, obračunavanju, analiziranju, kalkuliranju.

Iz Domžal smo se odpeljali v megleno jutro proti cilju z željo videti čim več in spoznati naš TOZD, kakor ga delavci tovarne včasih imenujejo. Avtocesta proti Postojni nam je dokaj skrajšala pot, tako da nam je vožnja ob dobri volji kaj kmalu minila. Imeli smo tudi srečo z vremenom, le ostra kraška burja se je nekaj ponujala. Pa kaj bi to, saj to vendar spada zraven. Že smo se znašli v Senožečah. Bili smo presenečeni nad prijaznim sprejemom in gostoljubnostjo, saj kaj podobnega mi le stežka premoremo. Ura je bila okoli devete dopoldne in kajpak naši želodci navaženi na točnost so se začeli oglašati. Prazna vreča ne stoji pokonci, pravi pregovor. Tako se je bilo treba najprej malo »podpreti« in potem naprej na ogled tovarne.

EKONOMSKO PLANSKI SEKTOR V SENOŽEČAH

Pred tovarno nam je tov. direktor izčrpno podal prehojeno pot delovne organizacije, ki letos praznuje svojo dvajsetletnico. Počasi, a z gotovostjo so nizali uspeh za uspehom in premagovali težave s katerimi jim v začetkih poslovanja ni bilo prizanešeno. Bili so odvisni od svojega dela in razumevanja posameznih delovnih organizacij, med temi tudi Tosame, kar tudi sami radi povedo.

Po teh uvodnih besedah smo z radovednostjo stopili v tovarniške prostore. Začuda, kaj je mogoče ustvariti s pridnostjo in vztrajnostjo. Kljub redkim izjemam, se je tovarna že dokaj posodobila in se razširila. Tako je danes 120-članski kolektiv s povprečnim osebnim dohodkom 2800 din in razmerjem 1:3 kar zadovoljen. Toda njihovega samoopovedovanja še ni konec. Malokatera sobota je za njih prosta. Mnogo je treba še prispevati za razvoj same občine, pravijo in prepričana sem, da tudi mislijo tako.

Čas ob klepetu z delavci je kar prehitro mineval. Še na kratek obisk v Lipico so nas povabili. Tu pa nas je sreča zapustila. Bilo je okoli dvanajste in v Lipici čas za enourni počitek. Pa si nismo preveč gnali k srcu, saj take vrste športnikov ni bilo med nami. Zbiralci značk pa so lahko prišli na svoj račun.

Da le ne bi bil obisk preveč utrujajoč, smo se ob povratku v Senožeče napotili v restavracijo. Tu so nam postregli z že pripravljenim kosilom. Restavracija je last tekstilne tovarne. Delavci zaposleni v tovarni so preskrbljeni z izdatno toplo malico in kosilom in to le ob minimalnem doplačilu. Posnemanja vredno, se vam ne zdi?

Kar je prijetno, ponavadi hitro mine. Čas odhoda je kar nenadoma prišel. Poslovali smo se in že so se naši jekleni konjički usmerili proti domu. Le še kratek postanek ob kavici in naš obisk se je končal z bogatimi spoznanji ter prijetnimi vtisi.

M. D.

evidenca o prometu te delovne enote TOSAMA. Za ilustracijo naj pove naslednji podatek v začetku smo dobivali po dva vagona mesečno, sedaj pa dobivamo že po dva vagona izdelkov tedensko.

Pričakujemo, da bo taka aktivnost trajala še naprej in da bo TOSAMA še napredovala v prodaji, čeprav je konkurenca na tem terenu zelo močna in ogroža s svojim načinom poslovanja. To nas opozarja na budnost in pazljivost pri delovanju s konkurenti.

Sedanji problem pri nas je iztovarjanje vagonov, kar delata skladiščnik in voznik. Vendar smo ta problem že predložili našim vodilnim organom in upam, da bo hitro rešen.

Stojanovski Trajče

Jubilanti 1975

V letošnjem letu praznujejo jubilej 10, 20 in 30 let zaposlitve v našem podjetju naslednji delavci:

10 let:

1. BERDAJS FRANC
2. BRODAR FRANC
3. GABERŠEK MIHAELA
4. GORJUP MARTIN
5. JERETINA MATIJA
6. KUMP CIRIL
7. LIPOVŠEK MIRO
8. LAZNIK ANTON, dipl. oec.
9. LAZAREVIČ MARICA
10. MONETA FRANČKA
11. OSOLNIK MARIJA
12. PETERLIN FRANC, dipl. ing.
13. PEVEC FRANC
14. PIRNAT IVANKA
15. PRAŠNIKAR JOŽE
16. ROŽIČ FRANC
17. ROŽIČ STANE
18. SIVAVEC IVANKA
19. URBANIJA ANTON
20. VODNJAV JAKOB
21. ZAJC ALBINA
22. ZMAVC ANA

20 let:

1. ANDREJKA ANDREJ
2. KAVKA ANTON
3. PIRNAT VINCENC
4. KOVIČ REZKA

30 let:

1. DEBEVC SILVA

Imenovani bodo prejeli nagrado po sporazumu tekstilne industrije.

Prosimo, če niste na seznamu in bi morali biti, da se zglasite v SKS podjetja.

Skladišče v Skopju

Otvoritev skladišča TOSAME v Skopju je bila 1. 10. 1973. leta. V tej delovni enoti smo trije člani: Cvetkovski Boris — voznik, Stojanovski Trajče — skladiščnik in Kuzmanovski Vasil — komercialni predstavnik.

Delovni čas tega skladišča ni vsklajen z delovnim časom TOSAME, ker mi delamo vsak dan od

7. — 14. ure, tako da nimamo prostih sobot. Tak delovni čas odgovarja posameznim kupcem na našem področju in zato smo uvedli tak delovni teden.

Cilj tega novega skladišča na področju SR Makedonije je, da bomo čim bliže kupcu in da bo dobava izvršena v pravem času. Kako smo v tem uspeli nam pokaže

VII. tekstiliada v kegljanju

V nedeljo, 19. oktobra, smo se zbrali kegljači in kegljačice pred našim podjetjem z namenom, da odidemo na kegljaško tekmovanje slovenskih tekstilnih podjetij. Pred tovarno sta nas čakala dva kombija. Ko smo se namestili na sedeže, smo se odpeljali proti Savinjski dolini.

— Frelih Pavla	387 kegljev
— Štampihar Majda	304 kegljev
— Kveder Leopolda	300 kegljev

Ob istem času je nastopila tudi moška ekipa v disciplini 6 x 200 lučajev. Dosegla je naslednje rezultate:

Moška ekipa se je s tem rezultatom uvrstila na precej visoko mesto.

Po končanem tekmovanju smo se odpravili proti domu.

Rezultate, kam so se uvrstile naše ekipe in posamezniki med ostalimi udeleženci, pa bomo objavili, ko nam bodo znani.

Tekmovanje se je odvijalo na kegljišču v Žalcu in pa na Ingradu v Celju. Ob 10,30 uri je štartala moška vrsta v borbenih partijah. V začetku nam je šlo nekoliko bolj slabo, kasneje pa smo iz seta v set postajali sigurnejši v sebe in na koncu podrli 674 kegljev.

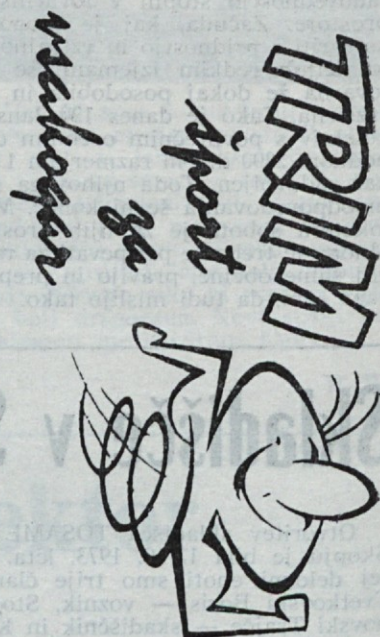
— Hafner Marjan	839 kegljev
— Vulkan Jurij	814 kegljev
— Požar Anton	786 kegljev
— Kramberger Stane	783 kegljev
— Vidmar Jože	775 kegljev
— Štrukelj Marjan	773 kegljev

SKUPNO 4770 kegljev

Po končanih borbenih partijah smo odšli na kosilo, da se okrepiamo in pripravimo na tekmovanje, ki se je pričelo v popoldanskem času.

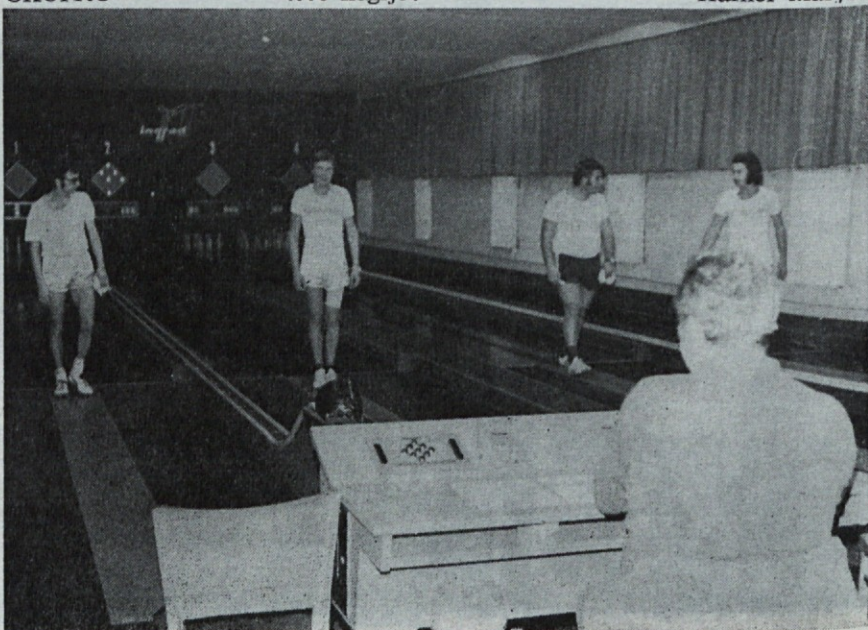
Ob 15,30 je pričela tekmovanje ženska vrsta. Ženske so tekmovali v disciplini 4 x 100 lučajev. Imeli smo pripravljene 2 ekipe, vendar pa je ena ekipa nastopila nepopolna. Za ženske so nastopile: Kerč Francka, Štampihar Majda, Strehar Zvonka, Kveder Leopolda, Grošelj Mojca, Frelih Pavla in pa Kerč Helena. Tovarišica Arnuš Marija pa kljub zagotovitvi, da se bo udeležila tekmovanja ni prišla na zborna mesto. Mislili smo, da je zaspala, zato smo jo šli iskat na dom, vendar je bil tudi ta trud zaman.

Med ženskami so dosegle najboljše rezultate naslednje kegljačice:

Na koncu svojega članka bi se želel zahvaliti vsem kegljačem in kegljačicam in pa tistim, ki so nam omogočili udeležbo na tem tekmovanju.

Hafner Marjan

Kadrovske vesti

od 12. 11. do 11. 12. 1975

KONFEKCIJA: 26. 11. Burja

Julka, 2. 12. Gostič Francka, 27. 11. Križnar Ivanka, 20. 11. Lederer Betka, 23. 11. Lukanc Tončka, 8. 12. Novak Marija, 24. 11. Pančur Majda, 28. 11. Podbevšek Mici, 20. 11. Poharič Duša, 13. 11. Pernek Elizabeta, 23. 11. Rožič Betka, 3. 12. Stupica Mija, 14. 11. Šarc Bori, 2. 12. Jeretina Marica, 6. 12. Pevec Branka, 22. 11. Pestotnik Dorca.

MIKALNICA: 3. 12. Cerar Fani, 24. 11. Cajhen Marija, 25. 11. Hribar Kati, 26. 11. Hrovat Marija, 27. 11. Osovnik Marija, 13. 11. Rode Zinka, 13. 11. Urankar Ivanka, 14. 11. Vrhovnik Gizela.

FILTRI: 20. 11. Pavlič Andrej, 3. 12. Gotar Joža, 25. 11. Pevec Jana, 29. 11. Sankovič Stanka, 5. 12. Sušnik Minka, 16. 11. Kramar Joži, 17. 11. Vode Marija, 15. 11. Vrbančič Majda, 25. 11. Jančar Elizabeta.

TKALNICA OVOJEV: 27. 11. Andrejka Anton, 10. 12. Majdič Pavla, 17. 11. Kolbl Cilka, 11. 12. Miklavčič Fani, 6. 12. Ivanetič Majda, 25. 11. Smolnikar Štefka, 9. 12. Kokalj Cilka.

AVTOMATSKA TKALNICA: 22. 11. Vehovec Andrej, 11. 12. Šinkovec Marija, 12. 11. Sevšek Slavka, 29. 11. Grad Francka.

PRIPRAVLJALNICA: 25. 11. Toman Jožefa, 23. 11. Osolin Franc, 22. 11. Ferlič Cilka, 24. 11. Gostič Angelca, 9. 12. Koprivnikar Rozka.

BELILNICA: 5. 12. Banko Janez, 29. 11. Kokalj Franc, 13. 11. Kosmač Pavle, 10. 12. Urankar Franc.

SPLOŠNO KADROVSKI SEKTOR: 4. 12. Ferlič Heda, 26. 11. Pogarčar Nuša, 9. 12. Matko Silva.

KOMERCIALA: 17. 11. Capuder Albert, 2. 12. Debevc Marjan, 9. 12.

Strehar Zvonka, 7. 12. Jeretina Franc, 8. 12. Piskar Niko.

EKONOMSKO PLANSKI SEKTOR: 18. 11. Prelovšek Marija, 30. 11. Kavka Marija, 9. 12. Deisinger Štefka.

RAČUNSKI SEKTOR: 29. 11. Leskovec Janez oec., 11. 12. Bunič Kristina.

TEHNIČNI SEKTOR: 16. 11. Rožič Franc dipl. ing., 7. 12. Prosenc Marija, 30. 11. Novak Kristina, 9. 12. Breznik Helena dipl. ing.

POMOŽNI OBRATI: 12. 11. Kerč Miha.

RODILA SE JE:

Podpeskar Jožetu dipl. ing., hči.

POROČILA SE JE:

Razdevšek Ivanka — KOVAČ.

Delovno razmerje je bilo sklenjeno z Mohorko Albino, Peterka Marjanom in Kuzmonovski Vasiljem.

Dolenc Anton pa je prekinil delovno razmerje.

Rešitev križanke

V uredništvo je do 31. 10. 1975 prispelo 19 rešitev nagradne križanke. Od teh je bilo pravilno rešenih 6 in nepravilno 13.

Žrebanje je bilo v okrepčevalnici. Nagrade bodo prejeli naslednji reševalci:

1. Belcijan Franc — mehanična delavnica
2. Strmšek Tonka — uprava
3. Prelovšek Mimi — tkalnica ovojev

Reševalci križanke so napravili največ napak pod navpično — oznaka Islandije je IS in ne AS — grški vedež je KALHAS in Kelhas ali Kelias.

Vsem reševalcem se zahvaljujemo za sodelovanje, nagrajencem pa iskreno čestitamo.

• Uredništvo

Za razvedrilo

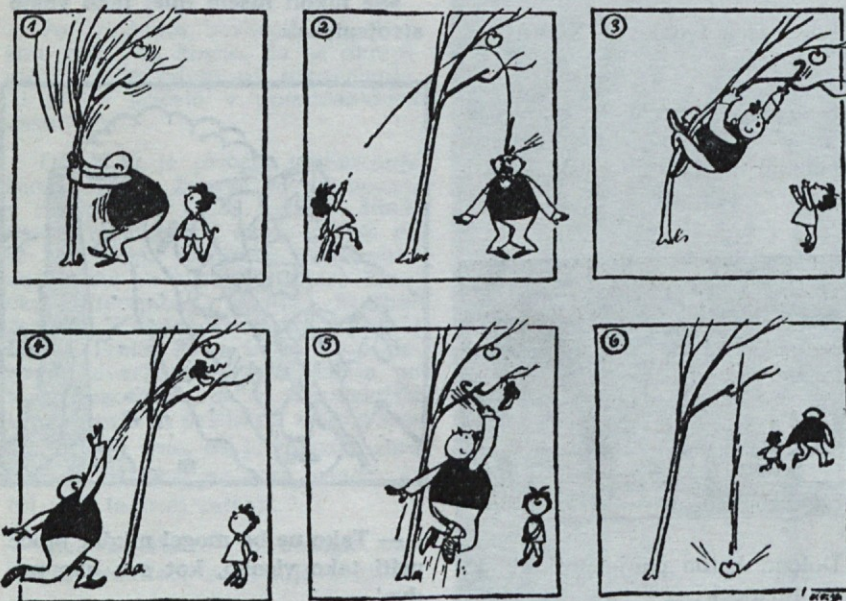
»Še nikoli nisem imel tako vnete strojepiske.«

— Tako ne bo mogel nikdar nihče priti tako visoko, kot sva bila miva!

Nagradna križanka

			DELOVNA OBLEKA	BIKOBOR VZKLIK	PTICA SELIVKA	AMERIŠKA FILOZOF RALPH	1000kg		
			ZAGON S SMUČNI					PREBIVAL. SOSEDNJE DRŽAVE	
			ZNAN WESTERN FILM					LEŠNI DELAVEC	
			KRAJ PRI LUKOVICI	TOVAR. TEKST. PRIPOM.	LUKA V. ALŽIRU			SREDO-ZEM. RASTLINA	
			SESTAVA V. V.	TRAVEN BRUNO IGRALNA KARTA	KONJSA ODEJA PTIČNIČA			NESREČNA USODA	
			HIPEROVSI					SREDIŠČE VRTENJA	
			MALIK		THOMAS BECKET KANTON ŠVIČI			ZVOD OBDAN KOPEN SVET	
			BICIKLISTKA					NEVĚST. PREMOŽ	
								POET ZANOS. FRANZ KAFKA	
								LJUBIM KANJE	
								MOŠKI Z MOČNI MI BRKI	
								VILJEM ORANSKI	
								AVT. OZ. KRAPINE Z LATO JABOLKO	
								VELE-BLAGOV.	
								DEL OBRAZA	
								MOLIB-DEN	
								ŠAMPI-ON	
								4. in 10. črka abecede	

DOPISUJTE V SVOJE GLASILO!

Izdaja: Tovarna sanitetnega materiala Domžale.

Urejuje uredniški odbor: Vladka Berlec, Janez Drolc — IOOO sindikat, Marjan Hafner, Janja Videgar, Francka Kerč — Blagajna, Karol Strehar, Stane Tomažič MA Tosama, Marjan Strukelj, Jurij Vulkan, Slavko Bajec, Tone Stare-fotograf.

Odgovorni urednik: Dušan Borštnar.

Naklada: 1000 izvodov

Tisk: »Papirkonfekcija« Krško